

Anul II. No. 5.

MESAGERUL CERCETASILOR

Cluj, 5 Martie 1928.

Abonamentul 120 Lei Pentru cercetasi 100 Lei

Redacția și adm.: Legiunea NAPOCA, Str. Romei 28.

Responsabil: Pof. At. Popa Com. Legiunei

Adunarea din 8 și 22 Februarie.

8 Febr.

Se aduce la cunoștință ordinul Marei Legiunii cu No. 4084—110. Dl Com. al Legiunii anunță, că Dl N. Roșca a făcut comanda însigniilor și foilor de cort. (Foaia de cort va costa cca 7—800 Lei). Centuria VI anunță pe 26 Febr. iar Centuria VII pe 19 Febr. festivaluri de ziua nașterii lui B. Powell. Centuria II face invitare la ședința festivă din 12 Febr. când își serbează trei ani dela înființare. Cercetașa E. Balaș dela cent. II ține o conferință despre „Cinste și moralitate.

*

22 Febr.

Dl Comandant al Legiunii anunță, că diferite organizații din țară ne cer sfaturi și ajutor moral. Se discută asupra ajutorului ce se poate da. Se fac considerațiuni asupra școlii în cercetășie de către Dl Com. Popa. Urmează apoi conferința cercetașului A. Ivanovici dela cent. VI despre „Ce e cercetășia“.

Cronicarul.

OFICIALE.

Legiunea Napoca.

Cu luna aceasta se încep ieșirile la câmp și la pădure. Botaniștii vor avea de lucru și va fi o îndatorire a lor pentru întocmirea *ierbarului* lor, care este și al centuriei.

În legătură cu ieșirile va fi bine dacă fiecare va fi costumat și echipat. Echipamentul se va procura dela furnizorii noștri, anunțați în Mesager. Pe lângă echipament, fiecare va avea la sine și legitimitatea de cercetaș eliberată de cohorta la care aparține. Dni comandanți individual, șefi de grupe în serviciu și șefii de patrulă în serviciu de patrulă în drumurile lor pot să legitimizeze pe ori ce cercetaș inferior gradului lor sau în grad egal, atunci când cred că sunt îndatoriți s'o facă.

Costumul să fie purtat complet, fără pălărie în nici un caz. Insigna este necesară. Dela aceasta îndatorire (insignă) sunt

scuțiți numai puii de șoimi și cercetașii fără legământ. Insigna o pot purta numai cercetașii cu legământ. *Comandamentul*

ȘTIRI.

Festivale B. Powell.

Cent. VI a ținut în 26 Febr. festivalul B. Powell cu un bogat program, în cadrul căreia Dl Com. al cent. VI A. S. Goia a ținut o conferință despre viața lui R. Baden Powell, iar cercetașul A. Ivanovici despre „Ce e cercetășia“.

Cent. VII a ținut festivalul în două rânduri: în 18 Febr. pentru școlari și în 19 Febr. pentru marele public. Sau predat două piese cu caracter cercetășesc.

*

În 12 februarie, *centuria II* și-a aniversat al III-lea an de viață. Festivalul a avut și caracter instructiv nu numai informativ. Cercetașa de frunte Livia Bocoș a căutat să lămurească *ce este cercetășia*.

*

În 22 februarie la adunarea comandanților s'a aniversat șeful cercetașilor din lume, tratând despre importanța cercetășiei, cercetașul A. Ivanovici dela cent. VI într'un fel care cadrează pe deplin cu scopul și rostul cercetășiei. Conferința va apare și în broșură.

Aproape la toate centuriile se lucrează din greu pentru instrucția tuturor cercetașilor de toate clasele. Studiul hărții duce recordul.

Dela Centuria III.

Se observă o însuflețire foarte mare din partea elevilor din clasa II pentru cercetășie. Pe lângă cele două patrulă anunțate în numărul trecut s'au mai înscris șase eleve, cari merită să fie numite aici. Ele au promis solemn de pe acuma, că vor deveni bune cercetașe și noi avem toată încrederea că își vor ține această promisiune. Ele sunt: A. Boldor, S. Căndea, S. Apostolescu, I. Dugășescu, F. Popescu și V. Șerbu.

Mesagerul Cercetașilor

Abonamentul : 120 Lei.
Pentru cercetași 100 Lei.

Redacția și Administrația
LEGIUNEA NAPOCA
Cluj, Str. Romei 28.

Anunțurile se plătesc cu
3 Lei cm².

Cavalerismul Cercetașului.

Cavalerii din vremurile trecute se conduceau după anumite legi cuprinse în *Codul Cavalerilor*. Aceste legi seamănă foarte mult cu legile noastre cercetășești și ele au avut o influență foarte mare asupra moralului rasei. La noi din nenorocire s'a lăsat să se dispară în mare parte sentimentele cavaleriești pe când în Japonia din contra se caută a le înrădăcina în sufletul copiilor în așa fel, încât ei și le însușesc într'un chip firesc. În timpul din urmă ridicându-se mișcarea noastră, ea caută să reînvie regulile codului cavalerilor și să le sădească din nou în inima copiilor.

Diferitele calități cerute de Codul Cavalerilor se pot grupa sub trei titluri:

1. Ajutorarea aproapelui.
2. Disciplina de sine însuș.
3. Perfecțiunea propriului său caracter.

Vedem, că sub aceste titluri se ascund aceleași cerințe pe cari le avem și noi.

A) Ajutorarea aproapelui.

Intreagă educația cercetășească aproape se bazează pe acest capitol, care ne învață de a iubi pe aproapele, de a-i sta într'ajutor. Cu un cuvânt ne spune să nu avem înaintea ochilor numai persoana noastră proprie, ci pe primul plan să punem binele de aproapelui, să fim *altruști*.

Iată câteva lucruri cari ne fac să stăm în ajutorul deaproapelui:

Desințeresarea. Aici regula principală este: „Nu ne naștem pentru noi; ci pentru a face bine altora.“ Spiritul cavaleresc al

cercetașului îl îndeamnă de a nu privi mereu la sine însuș, ci de a căuta alături și a face bine celui ce stă lângă el, neinteresându-l atât binele său propriu, cât al vecinului. Vecin ne este tot omul.

Sacrificiul de sine. Abnegația. Cercetașul nu stă în cumpănă, când vede pe aproapele în nenorocire, ci sare și-l ajută, îl scoate, chiar dacă ar suferi el prin aceasta. Câte exemple frumoase s'au dat de mulți cercetași, cari cu prețul vieții lor au scăpat pe aproapele dela moarte. Pilda lor de sacrificiu e demnă de urmat de oricare dintre voi.

Ocotirea celor slabi. Cercetașul nu privește nepăsător când vede pe cineva mai slab atacat de unul mai puternic. El ia partea celui slab și caută să împace pe cei dușmăniți, arătând celui mai tare, că este sub demnitatea lui de a se folosi de puterea lui mare față de unul slab, care nici nu se poate apăra. Tot așa cercetașul va căuta să ocrotească și animalele și plantele de urgia unui om fără de suflet.

Politeța. Cercetașul e bine crescut și politicos cu toată lumea. Dacă cineva îi cere de pildă să-i arate drumul, el nu numai că i-l indică, ci îl și conduce până acolo. Nu se rușinează de a duce un pachet pe stradă sau de a face lucruri bune, cari totuși lui i-s'ar părea că nu-s pentru el, ci pentru oameni de o stare socială mai joasă. Să nu se teamă, căci dacă face nu se deosește.

Lucrul bun nu afundă pe nimeni, ci ridică.

B) *Disciplina de sine însuș.*

Un scop al cercetășiei este nu atât de a disciplina pe tineri, cât de a-i învăța a se disciplina ei înșiși. Un învățat grec zicea, că bogăția unei națiuni nu constă în banii săi, ci în oamenii pe cari îi are. Aceștia trebuie să fie sănătoși la corp și la minte, corpul în stare să îndure toate lipsurile, spiritul bine disciplinat și deprins să deosebească adevărata proporție a lucrurilor. Iată unele mijloace, cari ne duc la această disciplină.

Onoarea. Pentru un adevărat cavaler onoarea era mai presus de toate, îi era sfântă. Un om de onoare merită să fie întotdeauna crezut. El nu va comite niciodată fapte necinstite. Un astfel de om este întotdeauna respectat de concetățenii săi. El se conduce totdeauna după onoare, orice i-s'ar întâmpla. Așa de pildă un căpitan de vapor rămâne cel din urmă pe vasul său, care se cufundă. Pentru ce? Vasul nu este decât o grămadă de lemn și fier și viața căpitanului e tot atât de prețioasă ca și a femeilor și copiilor de pe bord. Și cu toate astea el lucrează pentru scăparea altora înainte de a se gândi la propria sa viață. De ce? Fiindcă vasul este al lui, i-s'a spus că e dator să rămână la locul lui și el socotește că ar fi lucru necinstit să se poarte altfel. Pune deci onoarea înaintea propriei sale siguranțe. Așadar un cercetaș trebuie să prețuiască onoarea ca cel mai scump bun al său.

Credința. Cercetașul să fie totdeauna credincios Patriei sale și să fie gata de a o servi. El trebuie să fie fidel și superiorilor lui și celor ce-l învață. Față de prietenii săi la fel, să ia parte cu dânsii și la neceaz și la bucurie. O frumoasă pildă ne dă soldatul roman de altădată, care a rămas la locul său când orașul Pompei fu acoperit de lava Vesuviului. Rămășițele lui se mai văd și acuma, cu mâna își acopere gura și

nasul, căutând să se apere de sufocare, dar stând neclintit la postul său.

Supunerea și disciplina. Ele sunt foarte necesare unui cercetaș. Prin ele va deveni un om punctual și un om de ordine. Această supunere nu este forțată, ci benevolă, dovădind că el vrea să devină un om folositor.

Smerenia. Cercetașul nu va fi mândru niciodată. El să fie smerit, modest. Să nu se laude, nici chiar cu ce a făcut. Nu trebuie să vă închipuiți că aveți alte drepturi în lume, decât acelea ce cu adevărat le-ați câștigat.

Curagiul și stăruința. Cercetașul să aibă totdeauna îndrăzneala de a sări la primejdii pentru salvarea aproapelui. Să nu descurajeze niciodată dela un lucru întreprins, ci cu capul sus să înfrunte toate piedicile.

Buna dispoziție. Voia bună să strălucească vecinic pe fețele voastre, căci toate le veți împlini mai cu ușurință. Munca vă va fi o plăcere când lucrați cu voie bună și vor fi mulțumiți și cei din jurul vostru. Cuvinte urâte să nu scoateți din gura voastră și nici fața să nu vă fie înturecată.

C) *Perfecțiunea.*

Dacă vom împlini cele de mai sus și dacă în sufletul nostru va înflori bunătatea și mila, atunci ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, care este însăși Perfecțiunea. Să-l urmărim pe El și îi vom sămăna într'adevăr Lui. Nu trebuie să-l scoatem din sufletul nostru, dupăcum fac cei mai mulți azi, ci să ne apropiem tot mai mult de El și El ne va da mulțumirea sufletească, care pentru noi aici pe Pământ este fericirea. Să vă îndepliniți datoriile față de Dumnezeu, față de oameni, fiți buni, cumpătați, muncitori și fără patimă și vă apropiați tot mai mult de Perfecțiune.

Cavalerii de altădată aveau ca semn *Crucea*. Cercetașul cavaler de astăzi are ca semn *Crucea*, semn al credinței lui și *Crimul*, semn al curăției sufletului său.

SUFLETEȘTI.**Sfaturi înțelepte.**

Fixează-ți în minte chiar de acum o regulă și un ideal de purtare, cărora să te conformezi riguros atât în singurătate cât și între oameni:

Taci cât mai mult; vorbește numai când trebuie și scurt. Dacă împrejurările te aduc să vorbești mai mult ceva, nu te ocupa nici de evenimentele externe, nici de gladiatori, nici de reprezentațiile dela circ, nici de atleți, nici de mâncare și băutură; căci despre acestea are cine vorbi. De oameni iar nu grăi, nici cu mastrare, nici cu laudă, nici cu comparații între unul și altul.

Pe cât poți îndreaptă cu cuvântul tău, mereu vorba spre chestiuni alese; iar între persoane necunoscute să taci.

Nu râde mult, nici de multe nici fără seamă.

Nu jura niciodată dacă poți, dacă nu, cât mai puțin.

La petrecere cu oameni străini și neciopliți nu te pune; iar dacă cumva vine vremea și așa, ia seama, să nu te porți ca și dânsii.

Căci, oricât de curat ai fi din fire, dacă ai afacere cu oameni necurați te pătezi și tu, fără voia ta.

În mâncare, băutură, îmbrăcăminte, locuință, gospodărie ține-te la strictul necesar. La lux și la plăcerile simțurilor renunță cu totul.

De fi se suflă în ureche că cutare te-a vorbit de rău, nu te apăra de vorbele auzite ci răspunde așa: Ehei, de știa el săracul și alle păcate ale mele, nu spunea numai atâta!

Nu te prea ține de teatru. Iar când se întâmplă să mergi acolo, nu te pasiona pentru nici o partidă, ci ai grijă de tine, adică fii mereu mulțumit cu cele ce vezi și ia-le așa cum se prezintă, ca să nu fii contrariat. Nu aplauda pe nimeni, nu râde de nimeni și nu lua parte la manifestațiunile mulțimii. Când ai ajuns acasă nu tot vorbi

mereu de cele văzute, fiindcă ele nu ajută cu nimic la îndreptarea ta; ba chiar s'ar părea că spectacolul te-a făcut să-ți cam ieși din fire.

La ședințe literare nu te duce nici oricum, nici oriunde. Dar dacă ai apucat a intra, stai serios și liniștit, ca să nu turburi pe nimeni.

Când ai de întâmpinat vreun om mare, gândește-te ce-ar face în locul tău Socrate, ori Zenon, și vei vedea îndată ce ai de făcut și tu.

Când te duci la vreun om mare, gândește-te că poate să nu fie acasă, ori să nu te primească, ori să-ți trântescă ușa în nas, ori să nu vrea nici să știe de tine. Dar dacă, cu toate acestea, este nevoie să te duci, du-te, și primește cu răbdare orice ar fi, fără să zici în tine: „Mai bine nu mai veneam!“ Căci aceasta e vorba de om prost, care se simte rănit de întâmplările externe.

În conversație nu aduce vorba la tot pasul cu rost sau fără rost, de isprăvile și întâmplările tale; căci plăcerea ce o ai tu de a povesti n'o au și cei dimprejur de a te asculta.

Nu umbla după haz cu orice preț! E un pas alunecos și ușor te duce la vulgaritate; ba poate chiar să te scadă în ochii prietenilor tăi.

E periculos să arunci în conversația ta obscenități. Iar de se întâmplă să auzi și de acestea dela alții, desaprobă cu toată energia pe aceia dela care ele pornesc, dacă poți; dacă nu, atunci arată din tăcerea ta, din roșata feței tale, din încuntarea și severitatea ei, că tu nu permiți astfel de apucături.

Din Manualul lui Epictet traducere de C. Fedeleș.

INSTRUCTIE.**Adăpostul nostru,**

nu va fi făcut nici de tâmplari, nici de zidari nici de ingineri, ci de noi înșine. În momentele mult dorite când putem să ne retragem în mijlocul naturii, crezută sălbatică de ceice n'o cunoșc, pentruca să ne reculegem și să ne întărim corpul și sufletul prin diferite lucruri bune, gândul principal ne va fi fără îndoială ca din momentul ce ne-am ales locul într'o poiană lângă pădure aproape de apă, de isvor și de spălat să ne construim și câte-un adăpost familiar.

Fiecare șef de patrulă va cunoaște planul de aranjare al taberei, plan făcut în consfătuirea șefilor de patrulă cu comandantul dupăce s'a studiat terenul taberei.

În timpul uceniciei sale de 2 ani cercetașul va căuta să se cunoască cu diferitele unelte necesare construirii unui cort, a aranjării unei tabere cercetășești, căutând a trăi viața de cercetaș în farmecul libertății naturii.

Ideal ar fi bine înțeles dacă fiecare patrulă ar avea la îndemână toate instrumentele și uneltele necesare. Greutatea cea mare este însă în aceea că din lipsa mijloacelor materiale în scurt timp nu poate să-și procure totul, o patrulă are și trebuințe culturale pe lângă cele de mână.

Dar una din legile noastre nu ne lasă descurajați: n'avem foi de cort, n'avem poate nici bastoane cercetășești, nu vom avea cine știe câte toate, avem însă 1—2 securițe, 1 ferestrău de mână, brăul nostru sau o șfoară, ba o lopățiță de mână și gata pentru moment; cu acestea vom ieși din încurcătură și ne vom putea construi un adăpost mulțumitor mai ales când avem de gând să stăm mai mult timp într'un loc.

Adăpostul se face de către o patrulă și pentru o patrulă de 6 cercetași. Pentru comandanți și alte persoane se face adăpost deosebit într'un loc indicat în planul taberei.

Cu securița în mână mergem în pădure — dupăce avem autorizație — ca să tăiem lemnele trebuincioase. Lemnele pentru cort sau colibă nu vor fi prea groase cele de 5 cm. în diametru sau și mai subțiri, sunt foarte bune. Pentru foc ne trebuiesc lemne mai groase pe cari le vom tăia în felul cu care ne convine mai bine, ținând seamă de direcția de răsturnare.

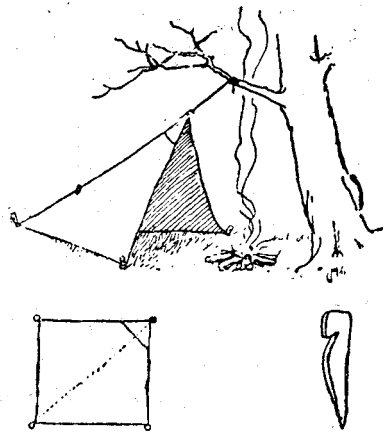
Tăiem cât mai jos posibil ca să facem economie și de lemn și de loc ca să nu rămână trunchiul nefolositor. Vom face două tăieturi în direcții opuse, prima puțin mai sus, iar cea de a doua de răsturnare mai jos. Copacul răsturnat îl curățim de crengi, pe cari adunate le vom duce la cort și le vom folosi la acoperitul colibeii. Coliba să țină seamă de numărul persoanelor, atât în lungime cât și în lățime. În lățime de fiecare persoană să se ia 0,60 cm., iar în lungime așa fel ca și cel mai lung în picioare să fie sub adăpost. Înălțimea deasemenea să fie corespunzătoare putând sta în picioare la gura colibeii.

Felul lor de construcție este foarte diferit. Depinde dela timp, dela loc și dela împrejurări. Sosind undeva de cu seara, bineînțeles că nu vom avea timp de o colibă de iarnă, cum zic ciobanii noștri, ci de una de vară, deschisă și numai sub acoperiș, făcută în contra vântului. Dacă avem timp putem s'o facem închisă bine fie din bârne fie din împletituri de nuiele.

Iar dacă norocul ne bate să avem și foi impermeabile, atunci lucrul nu numai că este mai simplu și mai ușor dar și mai bun. Se face repede, ploaia nu pătrunde, este mai rezistent în contra vânturilor și alte avantajii pe cari numai atunci le simți dupăce ai trăit sub un cort din lemne, frunze și nuiele.

Figura pe care o vedem este clară și fără nici o vorbă ne dă lămuriri bune. Toate felurile de cort sunt bune dacă le faci cu chibzuială. Un șanț în jurul cortului este indispensabil, un foc înaintea lui

la o distanță de 1,50 metri de asemenea, provizii de lemne pentru noapte, loc pentru vase, haine, încălțăminte și alte instrumente rezervăm tot în cort mai la o parte, la cap punem frunză uscată, sub noi de asemenea, pătură sub noi și peste noi grijind

ca din jos să fie tot atât de multă (groasă) ca și deasupra, iar pentru noapte sau pentru fiert ne căutăm patru bușteni cu cari vom ține focul timp mai îndelungat cu jăritic fără flacăra.

Coliba noastră o acoperim cu ce putem, cu paie, frunze uscate, fân, crengi, mușchii sau chiar glij din pământ ușor cu iarbă. Stratul să fie de cel puțin 10 centimetri dacă este mai gros este și mai bine.

Alături de uneltele de lucru patrula va mai avea și cutia sanitară cu medicamentele prime, termometru medical și câteva curele de legat. Sfoara nici la un caz nu ne va lipsi, nu ne va lipsi nici cafea măcinată și pregătită așa ca să fie gata de fiert, vom avea flori de ceai și de tei, ba între doftorii putem lua o sticlă de Cognac medical, care este foarte bun în caz de mușcătură de viperă și când avem stomacul stricat. Se întâmplă, că o sticlă să vadă multe locuri și mult timp fără ca să fie folosită. Cercetașul nu consumă alcool, neavând trebuință de el decât numai în cazuri extraordinare.

Un barometru aneroid este foarte folositor dacă poate să-l procure o centurie sau

o grupă. Importanța lui se simte când ești în drum și nu ai prea multe orientări de mersul vremei.

În ce privește bucătăria este mai importantă ca orice. Căldărușele de câte 10—15 litri ne vor fi de mare preț pentru 2 patrule.

Pentru lapte și ceai să avem vase deosebite. Strecurător pentru supă este bun cel cu lingură, iar pentru ceai din cârpă curată, ori chiar nimica. Multe celea ar mai trebui dar este greu transportul lor. Cârpe de șters vasele, scânduri de tăiat, vadră, cane, perii diferite, săpun, sodă, mătură, făcută de noi, toate vor întregi admirabil mobilierul colibeii sau al cortului nostru.

Alimentele le păstrăm în săculețe sau cutioare și le împărțim între noi căutând ca fiecare să ne ducem partea noastră de sarcină. Este un rău cercetaș băiatul care caută să se ferească de a lua parte la sarcinile patrulei.

Multe cele mai trebuiesc, nu le vom mai aminti, vom avea ocazie să ne cunoaștem cu felul taberei unde vom afla tot ce trebuie să știm ca să ne simțim cât mai bine.

Corbul bătrân.

PROGRAMA DE EXAMENE.

Istoricul cercetășiei în Cluj.

Ca un vis frumos aveam cu toții în față — mici și mari — imagina scumpă a cercetășiei și ardeam de dorul de a ne vedea uniți sub frumosul nostru tricolor.

În zilele întâi ale anului școlar 1920—21 era de văzut un elev în clasele superioare cu uniforma mult visată de el — și nu peste mult, încăpătoarea sală de gimnastică nu era îndeșulitoare aproape pentru elevii înscriși în asociație, în a cărei frunte erau cercetași mai vechi, T. Ciortea, St. Panțu și alții cari au trăit viață cercetășească în particular, din propriul lor imbold — A. Gherman, N. Secelea, A. Chiuhan, V. Os-

vadă și alții, toți elevi în clasele superioare.

În ziua de 15 Octombrie 1920 după ce am fost împărțiți în șase grupe, s'a ținut se-dința festivă de constituire în care s'au ales cu mare însuflețire de inspector al ținutului Dl prof. univ. V. Ghidionescu, comandant de legiune, rectorul A. Ciortea, conducător al cohortei, prof. O. Hulea, iar comanda efectivă a preluat-o T. Ciortea împreună cu Șt. Panțu.

Cu nespuse însuflețire decurgea munca constructivă, bazată pe un program absolut practic — având ca principiu educația fizică. Întâia eșire în ansamblu a fost la 12 Ianuarie 1921, după care urmau lanț preumblările sau excursii mai mici, așa că s'a ajuns ca în decurs de trei luni — Ianuarie-Martie — să se înregistreze 11 șezători, 6 preumblări și 5 excursii.

Examenul de primire s'a ținut în ziua de 30 Ianuarie.

Un frumos și românesc obicei s'a re-înnoit prin formarea unui cor cu care să se umble la colindat în ajunul de Crăciun — obicei, care s'a perpetuat și în anii următori.

Cu ivirea primăverii, mișcarea în însuflețita cohortă se manifesta prin și mai dese vizite în împrejurimile Clujului și, și mai departe, ca la Blaj, sub conducerea Dlui prof. S. Ilieșiu, destoinic și înflăcărat conducător al cohortei.

Ziua de 10 Maiu 1921 a fost pentru elevii cercetași întâia ocazie când să se poată arăta mândri publicului clujan prin o defilare impunătoare.

Peste vară, noul conducător, căp. Gh. Beletuță, înființează cercetășia la orfanii de război (cari însă odată cu vestejirea frunzelor de copaci, a închis din nefericire ochii) și împreună cu cei dela liceu, face o tabără stabilă la băile Cojocna, unde băeții au trăit adevărată viață de campanie, sub corturi, cu bucătăria de câmp. Intreg aranjamentul s'a primit dela armată. Tot cu

această ocazie s'au confecționat întâiele uniforme.

Cu ocazia marilor serbări cercetășești dela Sibiu din luna August, cercetașii noștri porecliți peile roșii, fiindcă în tabăra din dumbravă, umblau goi până în brâu și erau arși de soare din tabăra dela Cojocna — au câștigat „Cupa Americii“ la jocul de football.

Cu noul an școlar porneste și cu mai mare avânt munca, sub conducerea efectivă a dlui prof. S. Ilieșiu. În timpul iernii, pe lângă învățământul teoretic s'au aranjat parlii de sky și săniat ori patinaj pe echipe speciale. Excursiile „de recunoaștere“ s'au continuat și ele, unele chiar sub conducerea dlui profesor Vladimir Ghidionescu.

Evenimentul cel mai însemnat a fost totuși serbarea în stil mare aranjată la Gherla în ziua de 20 Maiu, la care au luat parte majoritatea cercetașilor. Festivalul s'a împărțit în două părți, de sport la arene sportive și seara concert executat de cercetași precedat de conferința dlui inspector de ținut însoțită de proiecțiuni din viața cercetășiei române.

Din banii strânși la serbare s'au ajutat cercetașii săraci, iar peste vară s'a făcut o excursie de două săptămâni la Vlădeasa-Peșterile Oncoasa-Stâna de Vale-Beiuș, sub conducerea dlui A. Gherman.

O însemnată achiziție a anului școlar 1922—23 a fost înscrierea întregului corp profesoral în asociație. Munca s'a continuat în felul acesta cu mai multă ușurință în ramuri deosebite.

Festivalul din Februarie a însemnat nespuse de mult în viața cercetășiei clujene, căci s'a dat dovadă de o mare capacitate de putere de lucru și totodată s'a văzut și interesul viu ce'l poartă publicul instituției noastre, căci atât câștigul moral cât și cel material au fost peste așteptări.

Excursii s'au făcut și mai multe ca în trecut, la peșterea Zichy, Oradea, Arad, munții Rodnei, Cernăuți..

După patru ani de muncă, îndeajuns pregătiți pentru marele și solemnul act — legământul s'a depus în ziua de 29 Iunie 1923, în fața autorităților civile, militare și a reprezentanților cohortelor din Oradea, Baia Mare și Gherla, în piața Unirii, iar după masă s'a dat o reprezentație sportivă bine reușită la arena din parcul orașului.

*Corbul de Munte
(Lupul solitar)*

TEHNICE.

Specialiști și specialități.

Copilul înainte de a ajunge la școala primară duce o viață foarte liberă și bogată. Cunoaște legi puține și regulamente și mai puține. El este tot ce vrea. Dacă se joacă de-a soldații el poate avea toate gradele dela dorobanț până la împărat. Este dascăl dacă se joacă de-a școala și este și elev. Inchipuirea lui n'are margini. Se crede mare și puternic și are o mare supărare de câte ori se convinge despre contrariul. Pe un copil de 4—5 ani îl auzi zicând: „când am fost eu mare puteam să fac“... cine știe ce lucru mare. El zboară cu avionul pe care și-l face și-i pare rău că nu merge așa cum el ar vrea. Se face preot, servește și cât n'ar da să se vază macăr pentru un moment preot sau altceva ce doarește. Intre jucăriile lui își face moară la apă care poartă și un ferestrău — ce păcat că nu taie ferestrăul. Ar face el tot ceace vede dela cei mari, car, trăsură, mașini, dar nu poate, neavând nici instrumente nici putință.

De plăcerea copilului de a face lucruri folositoare aproape jucându-se cercetășia se folosește și dă ocazie fie cărui cercetaș să-și arate istețimea lui în ori-ce direcție. Sunt foarte mulți copii cari au mare plăcere să cioplească, să dea cu ciocanul sau să lucreze alte lucruri. Altor le place să citească, să facă versuri, să facă teatru, sau

chiar să aranjeze o petrecere sau un parc undeva. Fiecare copil după felul-lui. În statul mic al cercetașilor din o centurie, avem tot ce trebuie. Avem oameni cari se îngrijesc de bunul mers al ordinelor, alții de bucătărie când suntem la câmp, alții au încredințare de a se îngriji de averea centuriei, de instrumente și alte obiecte de folos.

De câte ori se face o excursie pentru mai mult timp, unde avem de gând să ne stabilim, vrem ca să ducem o viață cât se poate de ordonată și de îngrijită. Muncă se cere cât de multă și aici este ocazia să arate cercetașul plăcerea lui pentru muncă, aici el își arată istețimea lui pentru serviciile pe cari le face în tabără.

Astfel fiecare cercetaș încă din momentul ce intră în centurie, în timpul de pregătire își alege munca, care îi place mai mult și caută ocaziunea de a munci și a ști mai mult pe zi ce merge în un fel de muncă. Un cercetaș iubitor de munca dela câmp, va învăța cum se cultivă diferitele legume și zarzavaturi precum și cerealele pe cari le cunoaște. Se va sili să cunoască din ce în ce mai mult agricultura și față de ceilalți el este un specialist în agricultură și pentru a fi cunoscut de toți el își pune la brațul drept din postav un semn special, care nu servește de grad ci numai de a-i-se recunoaște felul specialității lui. Pentru un agricultor este cusut un plug pe postav cercual. Coloarea este indiferentă.

Regulamentul cercetașilor prevede dela fiecare specialist ceea ce trebuie să știe pentru-ca să poată purta semnul. Astfel un specialist în *agricultură* nu numai că va cunoaște cum se lucrează pământul sau cum se cultivă cerealele ci i-se cere să știe să facă un stog de grâu sau o căpiță de fân. Este nevoie de acest lucru, fiindcă nu se știe între ce împrejurări el poate fi de mare folos multor oameni slabi, nevoiași sau femei, cari nu pot sau nu știu să facă aceste lucruri. Pe lângă aceste cercetașul în tot timpul caută să dea și altora din știința lui,

învățând pe cei din comune cum să facă un lucru mai ușor și mai bine. Pentru fiecare vorbă bună va primi o răsplată frumoasă prin cuvintele de mulțumită pe cari le primește și prin faptul că poate să îmbogățească carnetul cu fapte bune.

Ba mergem și mai departe. Prin locurile unde agricultura este destul de înaintată, lucrul mai greu se face cu mașini. Fie la arat, fie la săpat, la secerat, la clădit fânul, la îmblătit și alte lucrări cu mașini este o mare cinste dacă el cunoaște mașinile și le știe folosi. De multe-ori poate să câștige bani frumoși, în curs de o lună conducând o mașină de treerat, prin ce a ajuns ca și el să câștige bani pentru el și familia lui. Trebuie răsplată mai mare pentru un cercetaș, decât convingerea că a servit în o muncă așa de frumoasă și de folos pentru mulți străini și ai săi?

Prin cercetășie poate mai ușor să învețe aceste lucruri, cu atât mai vartos că lumea privește cu ochi buni nizuințele destul de mari ale tinerilor mici. Lucrând câte 1—2 ore la săptămână în diferite ateliere în curs de un an își câștigă o îndemânare în cunoașterea diferitelor mecanisme ale mașinilor și motoarelor cunoscute în industrie.

Pentru o gospodărie de model la orașe și la țară un mijloc foarte însemnat este și cultivarea albinelor. Cu osteneală puțină și muncă pricepută, cu hărnicia și grija unei albine, *apicultorul* realizează câștiguri și aproape sigure an de an. Centuria din care face parte cercetașul va avea câte-va coșnițe, 1—2 stupi pentru studiu, cari cultivați inteligent și cu grijă se vor spori și cu timpul produsul lor valorizat, mierea stoarsă, va aduce un venit la fondul centuriei, pentru diferitele scopuri.

Apicultorul în cursul timpului de școală, va cunoaște bine tratamentul albinelor, boalele lor, cum să ne ferim de înțepăturile albinelor și cum să le vindecăm și pentru acei mari iubitori de miere, la caz că se îmbolnăvesc de rău de miere, cum să-i vindece.

Nici nu mai discutăm ce folos va avea ro-mânul dela sate de micul apicultor cercetaș care se va sili a-l învăța la multe de toate și a contribui în măsură destul de însemnată la răspândirea apiculturii.

Acelaș lucru se poate spune și despre *sericicultor*, adică cultivătorul vermicilor de mătasă. Este o industrie casnică puțin cunoscută la noi, dar în alte țări această cultură a viermilor de mătasă este un mijloc însemnat de trai, mătasa așa brută, nefolosită având valoare foarte mare în tot locul.

Sericicultorul tot prin cercetășie va învăța această specialitate dela școalele unde se propune și nu este mare lucru, numai plăcere de muncă să fie. Când va avea el casa lui, va vedea cât este de ușor și folositor a cultiva viermii de mătasă. Va servi de exemplu frumos pentru mulți oameni cari vreau să fie gospodari buni prin toate mijloacele de cari dispun.

C. b.

EXCURSII.

Cetatea Bologa.

Pe linia ferată între Cluj și Oradea-Mare se găsește mica comună Bologa.

Cam la doi kilometri spre sud pe valea râului Crișul repede se află așezată cetatea pe vârful unui deal, deasupra unor stânci seculare.

Această cetate are forma unei cruci cu capul spre sud. Spre N. E. la vreo 800—1000 m se găsesc alte ziduri cari abea se mai observă. Temeliile acestei cetăți sunt acoperite cu arbori iar între zidurile de temelie locul este cultivat.

Aceste două cetăți se presupune că au avut legătură:

1. printr'un pod care trecea peste valea destul de adâncă unde azi e așezată comuna,

2. printr'un tunel subteran care se crede că mai există și acum.

Aceste două vechi fortărețe se crede că ar fi fost construite de Daci.

Intrarea în cetatea ce se mai vede și acum se crede că este în niște stânci, spre sud cam la 2000 metri.

În imediata apropiere a cetății celei mai vechi, la poalele dealului pe care este situată se găsește un canal care se presupune că a fost un coridor subteran ce duce direct în subterana cetății.

Ce povestește un țăran.

E mult de atunci, eram la coasă în apropierea cetății celei vechi.

Decădă am fost intrerupt pe neașteptate dela lucru de un meșneag albit de anii lungi ai vieții sale. Între puținele vorbe ce le-am schimbat între noi, dânsul m'a rugat să-l trec râul ce ne despărțea de dealul pe care este situată cetatea cea veche, promițându-mi în schimb că-mi va arăta în ce loc se găsește intrarea în subterană. Spunându-mi tot odată că el a auzit în care loc se găsește aceea ușă grea care a fost acoperită ca nimenea să n'o mai găsească.

După câțiva ani dela această întâmplare câțiva tovarăși au început să sape cam în partea locului unde se termina acel canal care se crede că ar fi fost un coridor subteran.

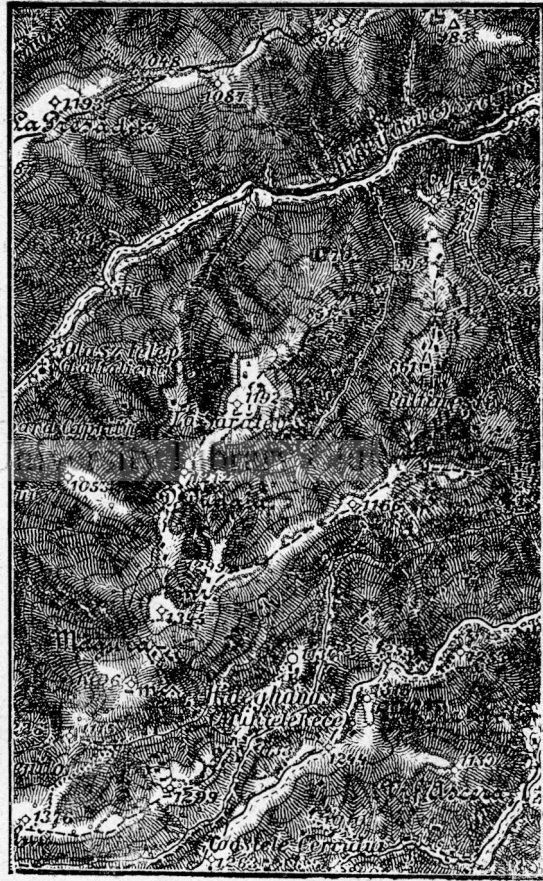
Lucrurile la început păreau încoronate de succes așa după câteva zile de lucru au descoperit formele a mai multe scări cari coborau în jos. Însă bucuria lor n'a durat mult timp, căci în una din zile drumul lor care acum părea deschis până la bogățiile din subterană, a fost închis pe neașteptate de o stâncă care i-a izolat cu totul de ceea ce era dincolo de ea. Astfel lucrurile au încetat cu desăvârșire și până acum nu s'a putut ști nimic mai mult despre subterana acestei cetăți care posibil conține lucruri destule, frumoase și folositoare rămase spre amintire dela predecesorii noștri.

G. L. Delabologa
cerc. cent. IV

Muntele Recc.

Excursie de o zi și jumătate.

Pentru a ajunge la acest sat din munții Gilăului veți pleca din Cluj cu autobusul la ora 3 sau 5 mergând până la Gilău. De aici urmați drumul ce duce pe țărmul stâng al Someșului până la Someșul recc. Aici dormiți peste noapte iar a doua zi

Muntele Recc.

vă continuați drumul conducându-vă după firele electrice. În două ore puteți fi la valea Rișca Mare unde vedeți o moară.

Părăsiți aici drumul luând-o la stânga în susul apei. După 20 minute de mers vă apare prima casă din Muntele Recc. Tineți acest drum până ieșiți din sat ajungând nu peste mult la două feretrae părăsite. Aici lăsați drumul, luând-o la stânga. Treceți valea și luați poteca ce urcă pe culmea din

față prin pădure. Intr'un sfert de ceas vă apare bisericuța satului.

Pentru a vă întoarce puteți lua tot drumul acesta sau coborâți spre Săvădisla.

În acest din urmă caz rugați pe cineva să vă arate poteca ce pleacă de lângă biserică pentru a ajunge mai repede în drumul ce duce dela Dobrin la Săvădisla; ajunși în drum coborâți până la cotitura drumului de unde la dreapta vedeți pitoreasca vale a Ierii.

Dela această cotitură lăsați drumul și o luați la stânga pe un drum potecă care vă coboară la un grup de case ce formează cătunul Plopi. Țineți poteca aceasta întrebând de oameni și într'un ceas sunteți iarăși în drumul părăsit în vârf. Pe acest drum într'un ceas jumate sunteți în Feneșel.

Aici aveți de ales două căi: sau mergeți pe jos la Cluj sau mergeți la Săvădisla pentru a lua autobusuș care face o cursă pentru voi dacă sunteți mulți (40 lei de persoană până la Cluj). Dacă alegeți drumul pe jos în Feneșel treceți podul și întrebând de oameni găsiți o potecă care peste deal vă coboară în $\frac{3}{4}$ de ceas în Vlaha. Din Vlaha după ce ați trecut valea, treceți deacurmezișul drumul de țară și o apucați spre Făget întrebând și aici de oameni. Urcați și acest ultim deal și în două ceasuri jumătate vă pomeniți în Feneșul-Săsec unde găsiți drumul de țară.

Puteti face această excursie în frumoasa țară a moșilor plecând cu autobusuș până la Săvădisla, iar de aci se urcați urmând drumul pe care l-am descris.

Castorul.

Când discuți cu cineva, ia-l sub unul din aceste trei aspecte: ca superior, ca inferior și ca egal cu tine. Este superior? Să-l asculti și să-l urmezi! Este inferior? Să-l înveți! Este egal? Să fii într'un cuvânt cu el. Și așa ai scăpat de gâlceavă.

VIAȚA PATRULEI.

Idealul unei patrule.

Persoanele: I. Buba, șefa de patrulă, cerc. cl. I.; II. Elvira, șefa de echipă; III. Raina, IV. Olga, V. Angela, VI. Viorica, cercetașe cl. II-a.

Scena se petrece în căminul cercetășesc. (II și III sunt în cămin și aranjează.)

II. Peste câteva minute sosesc surorile noastre.

III. Să ne grăbim, ca să fim gata pe când sosesc.

II. Am așteptat cu nerăbdare, să ne scesească rândul, căci de mult fac planul, cum să decorăm mai frumos căminul nostru. Uite așa mi-am închipuit! (*Îa flori în mână.*) Florile, simbolul patrului noastre le așezi aici, căci aici obicinuește să stea șefa noastră.

Ce zici Raina, va fi bine așa?

III. (Privind spre masă.) Da, și cred că-i va părea bine de atenție!

II. Dar și merită, căci se silește mult cu noi.

Înainte cu o săptămână, după adunare mi-a spus, că idealul ei ar fi, să ajungem noi patrula de onoare!

III. Da?! Ce mândre am fi, să ajungem patrula steagului! Știi ce Elvira, să vorbim cu surorile noastre, să ajutăm pe șefa noastră în stăruințele ei!

(Vin alte trei cercetașe din patrulă și se opresc lângă ușă.)

IV. V. VI. Sănătate!

II. III. Sănătate!

IV. Uitați-vă fetelor! Elvira și Raina ne-au întrecut. Noi nu am decorat nici odată așa de frumos căminul!

V. O știam noi pe Elvira, că este cea mai silitoare dintre noi!

II. Ca și când voi ați fi mai puțin silitoare. Mai bine ascultați fetelor. (*Se apropie de ele.*) Voi vedeți cât muncește cu noi șefa noastră, dar nu-i știți scopul!

VI. (*Natural.*) Vrea să trecem examenul de clasa I.

II. Mai mult, vrea să ajungem patrula de onoare!

IV. V. VI. Adevărat?! (*Cu veselie.*)

III. Dar pentruca să reușim, trebuie să fim și noi cât se poate de silitoare.

IV. Atunci, pentruca să ne arătăm vrednice, să lucrăm fetelor! (*Se așează toate în jurul mesei și lucrează la lucrul de mână adus cu ele. — I. intră.*)

II. (*Se ridică.*) Patrulă, pentru salut! (*Salută*) Sănătate!

(III, IV, V, VI. *Se ridică în dreapta.*)

I. Spor la lucru! (*observă florile și se oprește.*) Stați o clipă fetelor, să admir florile. Cred că nu mă înșel, e gustul Elvirei. Nu-i așa?

IV. Da, așa este. Elvira este azi maestra de ceremonii.

I. Dar observați ceva legătură între aceste flori și între noi?

V. Florile din fruntea mesei sunt simbolul patrului noastre.

I. Exact. (*Mergând la locul rezervat ei.*) Îți mulțumesc, dragă Elviră, că ai avut grije deosebită pentru locul meu. (*Sade și începe să lucreze. Celelalte șed și ele și continuă lucrul.*) Azi ași vrea să ne controlăm viața sufletească. Aveți carnetele în ordine cu faptele bune și rele?

II. Suntem gata oricând!

I. Atunci începe chiar tu, dacă ți-s'a înfâmplat ceva, din care am putea să învățăm și noi.

II. Vreau să vă mărturisesc înainte de toate, că cercetășia a fost pentru mine la început ceva, ce mă atrăgea numai prin exteriorul ei. Mi-a plăcut haina de cercetășă și de dragul hainei am intrat în cercetășie. Vechele cercetășe, cari azi nu mai sunt cu noi, căci au terminat școala, m-au primit cu multă căldură și dragoste, ca pe o soră mai mică a lor. M-am simțit foarte bine în familia aceasta și m-am decis, că orice mi-s'ar cere, nu voi părăsi cercetășia. Am început să simt cu încetul farmecul vieții cercetășești.

De la prima zi am văzut, că dacă spunea ceva o cercetășă, nu exista să nu fi avut dreptate. Aceasta m-a făcut să-mi judec și eu fiecare cuvânt, înainte de a-l pronunța.

Văzând cu câtă dragoste am fost ajutată de surorile mele cercetășe, în orice situație eram, am început și eu să ajut cu ce puteam, pe oricine îmi reclama ajutorul. Simțul, că am putut să fiu de folos altora, a fost așa de plăcut, încât de aci înainte eu căutam ocaziunea pentru a face fapte bune.

Avea dreptate comandanta noastră. Nu spunea, că cercetășa nu așteaptă să i-se reclame ajutorul, ci caută singură ocaziunea pentru a face bine. Având acest principiu nu a trecut aproape nici o zi fără ca să nu am ocaziunea, să ajut pe cineva.

Aici un cerșetor bătrân nu s'a putut ridica de jos; altă dată o femeie bătrână bolnavă nu s'a putut urca în tren; și alte multe cazuri, în aparență fără importanță, de exemplu: îndrumarea precisă la o adresă căutată și altele. În fiecare caz ajutorul nereclamat a fost foarte de folos și de mult teorii a prevenit multe rele. Dar cred, că și voi ați constatat acelaș lucru!

Azi nu mă simt bine, dacă nu pot face o faptă bună. Acuma, după trei ani de cercetășie, vreau să fiu în tot sufletul meu cercetășă și sunt hotărâtă, să rămân toată viața!

I. Cred, că multe dintre noi ar putea mărturisi acelaș lucru. Dar le ai trecute în carnet toate faptele?

II. Da, le-am notat zilnic!

I. Voi, celelalte, ce ați făcut în vacanța mare?

III. Eu locuiesc aproape de un spital. În vacanță mă duceam în fiecare zi după masă la spital și le citeam bolnavelor povestiri și poezii, ca să le treacă de urât. Să fi văzută cât erau de bucuroase bolnavele și cum mă așteptau în totdeauna. Când le-am spus, că acuma trebuie să merg la școală și câtva timp nu le pot cerceta, toate au plâns după mine.

IV. Eu toată vacanța am condus gospodăria, căci părinții mei erau ocupați în altă parte. Eu am pregătit tot timpul mâncarea pentru părinți, căci veneau acasă obosiți de lucru. Câți oameni săraci se abăteau pe la noi în timpul acesta, pe toți îi hrăneam.

V. Eu am avut un caz interesant în vacanța această. Doi copilași se jucau cu chibrituri într'un loc ascuns al curții, lângă gunoi uscat. Copiii au aprins o bucată de hârtie, pe care o țineau în mână și se delectau cum ardea. Când s'a făcut flacăra mai mare, copilul s'a ars la mâni și a aruncat hârtia arzând chiar pe gunoi. Eu am văzut mișcarea aceasta a copiilor, am intrat repede în tinda casei, am luat un vas cu apă și mi-a reușit să sting focul, care mistuia altfel complet casa, căci gunoiul era în apropierea casei, care mai era acoperită cu paie. Să fi văzut recunoștința bătrânilor pentru binele ce le-am făcut. Dar spaima copiilor, nu atât pentru pericolul înlăturat, ci de corectarea ce-i aștepta!

VI. Eu am îngrijit un copilaș în vara aceasta timp de aproape două luni. Până ce mama lui lucra într'o fabrică, eu mă jucam cu el și îi dădeam să mănâce. Ce bine e să știi, că ai putut ajuta cuiva, fără ca să aștepti să fii răsplătit!

I. Bravo fetelor, sunt foarte mulțumită! V-ați făcut demne de numele de cercetașă prin faptele acestea și cred și prin altele!

Intr'adevăr, cercetașa trebuie să fie ori când gata, să ajute pe aproapele, fără ca să se gândească la vre-o răsplată. Acesta este caracterul unui suflet într'adevăr nobil; un asemenea suflet trebuie să aibe fiecare cercetașă. Legea noastră spune, articolul 12..

VI. Cercetașa se silește să facă în fiecare zi o faptă bună, oricât de neînsemnată ar fi ea!

I. Așa este. Acuma îndepliniți toate con-

dițiunile pentruca să treceți examenul de clasa întâi. (*Iși întrerupe lucrul.*) Și pentruca să vă îmbucurați, venind la adunare am întâlnit pe comandanta noastră (*toate întrerup lucrul și sunt atente,*) și mi-a comunicat, că imediat ce ați trecut examenul de clasa întâi, ne face patrula de onoare a steagului!

III. IV. Bravo! (*Cu veselie.*)

II. V, VI. Ce bine! (*Bat din palmi de bucurie.*)

I. Acuma haideți fetelor, să jucăm tenis în timpul, care-l mai avem!

II. Să mergem! (*Vesele!*)

III. Trăiască șefa noastră!

IV. Trăiască șefa!

V. Vom fi patrula steagului!

VI. Bravo!

(*Se pregătesc de plecare, foarte vesele.*)

(Din programul festivalului centuriei a II-a, la 11 Dec. 1927).

Corbul cu ochelari.

CERCETAȘIA FETELOR.

Jocuri.

Strângerea cartofilor.

Locul = Sală sau liber.

Numărul jucătorilor: 2—10.

Anotimpul = toamna, iarna, primăvara.

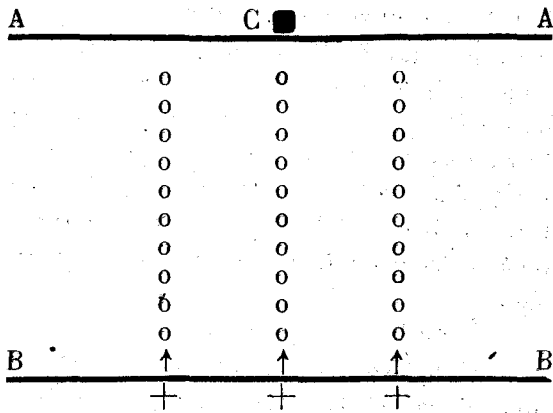
Material de joc = Câte 10 cartofi și un coșuleț de fiecare jucător.

Organizare = Jucătorii stau înșirați pe linia B—B, coșulețele sub brațul stâng, conducătorul înafară de câmpul jocului.

Regule. La semnalul conducătorului jucătorii pleacă în fugă spre linia A—A cu legând de jos cartofii. Acel care a strâns mai repede și a ajuns mai nainte la linia A—A este câștigătorul.

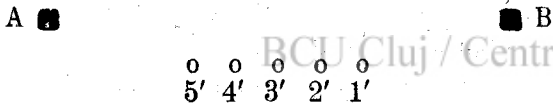
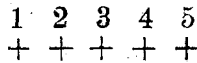
Greșeli. 1. A pleca înaintea semnalului.

2. A lăsa să cadă cartofii din coșuleț în fugă spre A—A.

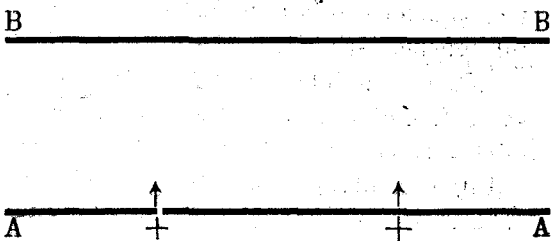
Variantă. Dacă locul e prea mic și dacă vrem ca fuga să fie mai lungă, atunci facem ca jucătorii să vină înapoi la B—B tot în fugă cu coșulețele pline.

Legarea batistei.

La semnalul conducătorului numerele 1 și 1' pleacă în fugă până la scaunele, ce se află în A și B. și de cari e legată câte o batistă, 1 la scaunul din A, 1' la cel din B. Fiecare desleagă batista, apoi fuge printre rânduri la scaunul contrar, și o leagă acolo. Astfel batista din A ajunge în B și invers. Apoi jucătorii fug la loc, bat în palma celui care urmează, care și el fuge la scaunul respectiv, etc. Jocul se continuă până când toți au legat batista. Grupa care a terminat mai repede cu legatul, aceea va fi învingătoare.

Adă cartoful!

La semnalul conducătorului, jucătorii cari au pe o lingură de lemn un cartof destul de mare, pornesc în fugă cu lingura întinsă înainte către linia B—B. După ce au ajuns-o se întore tot în fugă la locul lor din A—A, având grijă ca să nu le cadă cartoful.

Acel, care a făcut distanța în cel mai scurt timp și nu i-a căzut cartoful este învingătorul.

(Din Jeux de plein air de Ketty Jentzer)

Tata Sicu

PUII DE SOIMI.

Povestea Bunilor Pitici.

U-hu-hu-huu! O bună și bătrână bufniță cocoțată pe o creangă, repeta liniștită acest strigăt, la lumina argintie a Lunii.

Ea e o străveche creatură simpatică și blândă cu ochi mari, cari pot să răsbească și întunericul nopții chiar. Cu toată frica ce ne-o face, ea e o pasăre pacinică, plină de bunăvoință, ba e un pic și glumeață!

Ea știe să înțeleagă gluma și strigătul ei trezește adeseori un ecou depărtat, ce seamănă cu un hohot ascuțit.

În casa mică din marginea pădurii, unde își are cuibul bufnița noastră, locuia împreună cu părinții lor, doi copii: Nicușor și Lenuța. Cu toate că mama lor îi iubea foarte mult, totuș ea trebuia mereu să-i dojenească fiindcă erau leneși, neglijenți și se murdăreau totdeauna. Când se jucau, strigau, răsturnau mobilele, spargeau vasele, își murdăreau hainele, cu un cuvânt erau copii răi. Ei nu se gândeau la năcazul ce-l făceau altora.

Odată mama lor le-a povestit, că pe vremea Bunilor Pitici era altfel în casă.

— Ce-s Piticii ăia? — întrebare ei nedumeriți.

— Un Pitic — le răspunse mama — era o ființă mică, băiat sau fetiță, care venea în fiecare casă înainte de a se fi sculat cineva, mătura, aprindea focul, aducea apă și pregătea dejunul. Punea odăile în ordine, plivea grădina de buruieni, făcea ghetele, rânduia hainele copiilor. El făcea tot felul de lucruri bune și folositoare, însă nimeni nu-l putea vedea niciodată. Totdeauna dispărea înainte de a intra cineva în odaie, însă el făcea bine tuturor. Toată lumea era mulțumită și fericită și casa era totdeauna în cea mai mare curătenie.

Nicușor și Lenuța doreau acum să știe oare cum ar putea face să vină și la ei un astfel de Pitic, care să-i scape de lucrul ce li-l dă părinții. Întrebare pe mama lor unde se găsește acum acești Pitici. Ea le spuse, că cel mai bun lucru ar fi să recurgă la înțelepciunea bătrânei bufnițe din pădure, fiindcă ea poate să-i îndrumeze, căci cunoaște bine toate treburile Piticilor și Zănelor.

Deci într-o seară, după ce s'a lăsat noaptea, cei doi copii se furișară în pădure să caute bufnița. Nicușor mergea la început voinicește, dar văzând că poteca se afundă tot mai mult în pădure și că liniștea e tot mai mare, i-a scăzut curajul și a început să-i pară rău, ca și-a dat capul la o așa aventură. Însă Lenuța, care era nerăbdătoare să știe tot despre Pitici, a luat-o înaintea lui și-l îmbărbăta mereu. De-odată auziră strigătul bufniței. El răsună așa de grozav, încât îi opri în loc. Acum voiau amândoi să se întorcă acasă. Totuși Lenuța, aducându-și aminte de ce venise, și-a luat inima în dinți și a pornit pe urma strigătului, care acum i-se părea mai familiar. Ajunse la arborele unde stetea bufnița. Nicușor s'a luat și el după Lenuța.

— Maică Bufniță! Maică Bufniță, am venit să vă facem vizită — șopti Lenuța.

— U-hu-huu, mă simt fericită dragii mei.

Poftiți, aici lângă mine pe creangă.

Ei se cățărară pe arbore și se cuibăriră lângă aripile moi și calde ale Bufniței. Ii povestiră pasul și i-se plânseseră, că trebuie să lucreze tocmai atunci când vreau să se joace. Au auzit vorbindu-se de Pitici și au venit aici, ca să ducă cu ei unul, care să facă în locul lor lucrul acela atât de plictisitor.

— U-hu-hu! — zise bătrâna Bufniță:

— Vedeți voi lacul ăla de colo? Când iese luna, duceți-vă la marginea lui, întoarceți-vă de trei ori în jurul vostru zicând:

O vino bunule Pitic al bălții.

În apă îmi zării oglinda... și priviți apoi în apă. Veți vedea acolo pe Pitic și veți găsi și sfârșitul versului.

Când se ridică luna, Lenuța se duse la apă, se întoarse de trei ori și strigă așa după cum o învățase Bufnița. Dar când privi în apă ea nu văzu decât propria sa față. Când îi spuse Bufniței că n'a văzut Piticul, ea o întrebă:

— N'ai văzut tu nimic în apă, care să sfârșească versul, ce te-am învățat? —

— Nu.

— Ce-ai văzut în apă?

— Nimic alta decât oglinda feței mele.

— Ei, oare „oglindea feții“ nu poate să sfârșească versul?

Și Lenuța repetă:

O vino bunule Pitic al bălții

În apă îmi zării oglinda feții.

— Da, dar eu nu sunt Pitic.

Bufnița îi răspunse:

— Nu, însă poți să devii, dacă vrei.

Tu ești o fată puternică și harnică.

Tu poți mătura o odaie, ești destul de cumințe să faci focul, poți să pui o oală la foc, să așterni o față de masă, să-ți faci patul, ghetele și să-ți împături hainele. Tu le poți face înainte de tatăl tău și mama ta să se fi sculat și așa când ei vor vedea, că totul e gata, vor crede, că Piticii le-au făcut.

Piticii sunt mici spirite, cari trăiesc în casă și fac numai bine. Dar sunt case unde

nu trăesc Pitici, ci *Drăcușori*. Când dorim liniște ca să citim sau să scriem, ori când suntem obosiți sau ne simțim rău, Drăcușorii ăștia încep să strige, să sbiere, să facă sgomot. Când casa este curățită și pusă în ordine, ei întorc casa pe dos, răstoarnă mobilele, sparg vasele și fac neorânduială. Sunt vecinic murdari și leneși și nu ajută nimic la părinți.

Dar să nu credeți că Piticii există într'adevăr. Ei nu sunt altceva decât băieți și fetițe, cari se scoală de dimineață și fac rânduială prin casă.

Așa le spuse Bătrâna Bufniță și copiii noștri își luară rămas bun dela ea mulțumindu-i. A doua zi Nicușor și Lenuța au fost cei dintâi cari s'au sculat. Au măturat,

au aprins focul, au pregătit totul pentru dejun și s'au reîntors apoi în tăcere în odaia lor. Când s'a sculat tatăl și mama lor și-au găsit gata tot ce până atunci ei trebuiau să facă, încât credeau că într'adevăr Piticii au fost aceia, cari le-au făcut.

Așa făceau în fiecare zi deaci încolo și găsiră mare plăcere în a face acestea. S'au lăsat și de jocurile sgomotoase. Nu peste mult părinții lor au aflat cine sunt Piticii.

Puii de șoimi și cercetașii să-și facă lucrul în tăcere, fără să aștepte mulțumiri sau recompense. E datoria lor de a fi în ajutorul părinților și al familiei, din care fac parte.

Tata Sicu

(Din „Le livre des Eclairces“ de R. B. Powell.)

VIAȚA CENTURIILOR.

RAPOARTE.

Raport despre activitatea Cohortei „C o n g r i“ Gherla.

Cohorta „Congri“ din Gherla și-a luat ființă în luna Martie 1924 la liceul „Petru Maior“, din inițiativa dlui prof. Anton Ciortea. Comitetul de conducere s'a format astfel: Comandant de cohortă: Dr. Emil Precup directorul liceului; instructori: Anton Ciortea și Dr. Sam. Fișcu profesori; Comandant de centurie: Ioan Cătălișan VIII. secretarul cohortei: Băieșan Ioan V și cashier: Mureșan Nicolae V. Autorizație de înființare s'a dat de către Comandantul Marelui Legiuni din București.

În primul an s'au înscris în cohortă 96 de cercetași. Scopul cohortei era să desvolte cât mai mult, atât caracterul trupesc cât și sufletesc al cercetașilor.

În anul 1925 s'au mai înscris în cohortă 4 instructori prof. Gheorghe Fejer, Oliver Rusu, Nicolae Dumitru și Mihail Kökeneșdi însă în anul 1926 dnii instructori Ciortea, Fejer și Kökeneșdi pleacă dela liceu astfel că rămân numai 3. În anul 1927—28 pleacă

și dl Fișcu și rămân numai dnii instructori Ol. Rusu și Dumitru. În locul comandantului de centurie Cătălișan, în anul 1925 este ales Hristea Nicolae VII și după acesta în 1927 Danciu Ioan VIII. Din anul 1927 secretarul cohortei este Caraba Grigore VI și cashier Pop Ioan VI.

Încă de la înființare cercetașii au început cu un mare entuziasm a desfășura o vie muncă pe teren social, cultural și național. Însă activitatea cercetășească nu s'a manifestat numai în oraș ci și în multe sate din județul Someș. Prin vorbiri, teatru, declamări, gimnastică și jocuri naționale, au redesteptat în popor, dragoste de tot ce e românesc și mai ales dragoste de neam.

La 1 Aprilie 1924 s'a făcut legământul de casă în prezența dlui Comandant al cohortei și a dlilor instructori.

Cele mai îndepărtate excursii, pe cari le-au făcut cercetașii au fost la Blaj, unde au luat parte în fiecare an la serbări și la Turda unde au vizitat fabricile și mormântul marelui erou național Mihai Viteazul. În împrejurimile Gherlei n'a mai rămas nici un sat în care cercetașii să nu fi dat ceva reprezentație. Amintim ca foarte plă-

cută excursia făcută pe jos în timp de 2 zile, la satele Lona, Dăbâca și Panticeu. De asemenea cercetașii au participat pe zilele de 25 și 26 Mai 1926 la serbările cercetășești dela Cluj, unde s'au produs cu exerciții libere și piramide.

În ziua de 10 Maiu 1926 a avut solemnitatea luării legământului, oficiată în „Piața Unirii“, în prezența armatei și a autorităților. Le vorbește cercetașilor dl comandant de cohortă și din partea armatei dl locot. Nicolescu. După masă pe arena locală a avut o serbare sportivă; iar seara o producție artistico-literară urmată de dans.

Propaganda cercetașilor este încununată cu succes, în anul 1926—27 când în cohorta noastră școala primară mai înscrie 30 pui de șoimi; iar școala secundară de fete formează centuria II. cu 30 cercetașe.

La 5 Iunie 1927 s'a făcut și legământul cercetașelor din centuria II și inoirea lui la cei din centuria I, în prezența dlui Lt.-colonel Fleischer, comandantul reg. 2 obuziere de munte, a dlui comand. de cohortă și a dlor instructori. Au vorbit cercetașilor dl Lt.-col. Fleischer și dl comandant de cohortă. După luarea legământului și după defilare, cercetașii au plecat la Maial la Băile de la Băița. La această serbare am invitat Legiunea „Napoca“ și cohortele din Dej, Baia-Mare și Turda. Însă pe lângă că n'au venit nici una; dar nici măcar nu ne-au răspuns afară de cohorta „Pintea Viteazul“ din Baia-Mare.

Apoi cercetașii au dat concursul lor la toate serbările și operele de binefacere din oraș.

Greutăți s'au întâmpinat din multe părți. Lipsa de corturi de o parte pe de altă parte cercetașii nedisponând de bani, nu s'au putut face excursii mai îndepărtate, - după cum era planul.

De prezent cohorta are sediul într'una din sălile dela liceu. Numărul cercetașilor e 98 cu un comandant de cohortă și 3 instructori. La școala secundară de fete ins-

trutoră este d-șoara prof. Virginia Marica și comandantă de centurie d-șoara prof. Aurelia Lazar.

Averea cohortei constă din obiecte în valoare de Lei 20560, 60 b. și bani liberi depuși la banca „Concordia“ Lei 7959. Total Lei 28.519, 60 bani, adică douăzecișiopt de mii cinci sute nouăsprezece Lei șasezeci bani.

Din sânul cohortei n'a fost exclus nici un cercetaș. Cei cari au părăsit cohorta s'au dus dela liceu.

În fiecare fine de an și la sfârșitul fiecărei luni s'au trimis și se trimit și acum Comandamentului Marei Legiuni rapoarte despre starea și activitatea cohortei.

Dela înființarea cent. II s'a început lucrarea și cu ea; astfel că centuriile merg mână în mână.

Pentru viitor cohorta voește să ia în programul său, cât mai multe ieșiri în aer liber. Mai ales Dumineca și astfel va îndeplini legea cercetășiei și tot odată aerul curat va folosi corpului. Propaganda începută se va continua cu forțe noi și cu mai multă tărie.

Sănătate!

Secretar: Comandanul cohortei:
Caraba Grigore Dr. Emil Precup

ADMINISTRATIVE.

Au mai plătit abonamente dnii: Ștefan Pintea com. cent. IV. Caraba Grigore Gherla, Centuria I Lic. Gh. Barițiu Cluj. Honoriu Crucin Cluj, prof. Gh. Bujoreanu Cluj. Traian Crăciuneanu inv. Dol. Dl Const. Mateescu dir. Cluj. Prof. Const. Resmeriță Cluj, Prof. Ionel Precup Cluj Șt. Tătaru Ghiriș.

Cohorta Șimleul. Șimleul Silvaniei. Am dori și o situație a cercetășiei dela DV. și mai ales problemele cari vă interesează mai mult.

Const. Necșulescu Slatina. Nadejdile Dv. sunt și ale noastre. Comanda de cărți n'o putem expedia cu ramburs. Cartea cercetașelor de B. Powell costă 150 lei. Cărți

poștale avem vre-o 28 serii, acum apar 4 serii cu regiuni din diferite părți pentru cunoașterea hărții speciale. Aceste din urmă vor costa 2.50 Lei, celelalte numai 2 lei bucata. Totdeauna socotiți și porto recomandat până la 20 lei. Colecția anului n'o avem fiind tipărită într'un număr restrâns de exemplare.

Cohorta *Negoitul Sibiiu*. Am dori să aflăm spiritul și viața și mai ales greutățile cohorței Dv. reinviind trecutul pentru folosul tutu'ora.

Cohorta *Săliște*. Răspundem cu plăcere adresei Dv. din 10 II și vă stăm la dispoziție cu tot ce vă putem fi de folos. *Imnul cercetașilor* se poate comanda dela autor în București, noi îl avem scris în carnetele noastre. Ne vin revistele: *Jamboree* din Londra S. W. 1.—25 Buckingham Palace Road, și *Le Chef* din Paris 9-eme Rue Saunier 6. Aici apare și *Le Journal des Eclaireurs*, iar cărți dela Paris (adresa de mai sus) am avut și pe unele le mai avem ca: B. Powell: *Eclaireurs* Lei 150.

Manuel de l'éclaireur Franci 3.50 Lonecraft Fr. 3.50 Le livre de l'éclaireur Royet Lei 150. Le livre de la piste Fr. 2.50. Le livre des Louveteaux B. Powell 150. Lei. Vor mai fi și altele, dar acestea sunt suficiente și foarte bune.

Frații *Ionescu*, București. Am primit scrisorile. *Mesagerul Cercetașilor* este revista Legiunei *Napoca* din Cluj. La comandă rugăm să țineți socoteală de porto simplu 5 Lei, recomandat 15—20 Lei după greutatea coletului.

Prof. *I. Constantinescu* Chișinău. Cu plăcere stăm la dispoziție. Am dori să cunoaștem împrejurările de viața cercetășească dela Dv. *

Cohorta *Ursu* Gura-Homorului. Anul I nu-l mai avem. Lucrurile mai interesante le reproducem încetul. Primim cu plăcere discuții asupra problemelor cercetășești principiare, de organizare etc.

Pentru completarea instrucției asupra hărților speciale am scos 4 regiuni: *Cheia*

Turzii, *Ceahlăul*, *Muntele Rece* din munții Apuseni și *Stâna de Vale* din munții Bihorului, pe cărți postale. Costul 2.50 lei bucata. Mai avem încă aproape 28 serii de cărți postale ilustrate cu subiecte cercetășești cu 2 lei bucata. Banii se pot trimite și în mărci postale, socotind porto recomandat până la 20 Lei.

S'a scos la tipar și planul alor 4 excursii, cu harta regiunilor principale.

Deasemenea apar în zilele acestea și 2 piese cercetășești în special pentru fete, dar pot fi adaptate și pentru băieți.

In Ediția noastră au apărut :

1. Ce trebuie să știe cercetașul (Programa de examene) Lei 10.—
2. Deșteptarea unei conștiințe, piesă cercetășească Lei 10—
3. Prof. *O Ghiția* : Misiunea cercetașului ed. II. Lei 5.—
4. *I. Bosica* : Loialitate și generozitate Lei 5.
5. *Dr. I. Cadariu* : Legături cu banda Lei 5.—
6. Prof. *At Popa* : Evidențe și registre Lei 8.—
7. Raportul centuriei II pe anul 1926—1927 Lei 5.—
8. Regulamentul organizației Lei 22.—
9. *Dr. I. Cadariu* : Bolile infecțioase I. Lei 5

Toate se pot comanda dela Administrația revistei noastre trimițându-ni-se suma înainte împreună cu 20 lei porto postal,

Articole de sport și cercetășești la Emil Schuster CLUJ

Fiecare cercetaș în baza legitimației sale la orice fel de cumpărături i-se face o reducere de 50% la

MAGAZINUL PARISIEN S. A.

CLUJ,
CALEA REGELE FERDINAND 12

unde se pot găsi toate articolele de sport, de excursii, de scris etc. în condițiile cele mai avantajoase.

Cel mai important magazin din țară de
articole de sport, vânatoare și cercetășie
este fără îndoială firma de încredere

Nicolae Roșca

Cluj

Strada Regina Maria No. 2.

V. David

Fondat: 1896

Mare asortiment de
totfelul de instru-
mente muzicale,
accesorii și grama-
phoane.

Cluj

Str. Memorandului 12.

La noi nu e loterie
La noi nu sunt câștiguri principale
La noi nu sunt nici mărci „Amitie“
La noi nu este vânzare totală
autorizată de justiție

In schimb sunt mărfuri
ieftine și solide și prețuri
convenabile, despre ce se
poate convinge fiecare fă-
când o cumpărare de
probă la firma

Gromen & Herbert

Cluj,

Calea Regele Ferdinand No. 13.

Atelierul de ceaprazarie militară
Gheorghe Bălan
Str. Regina Maria No. 35.

Confeționează și tri-
mite prompt ori unde
și ori ce fel de șepci
de uniforme școlare și
militare

Deasemenea să găsește ori ce articol
atingător în această Branșă!

Amatori! Aparate, plăci, filme, hârtii,
chimicale se pot procura cu
prețurile cele mai mici la magazinul
bogat asortat în articole fotografice

Fii lui P. Kováts
Cluj, Piața Unirei No. 8.

Se lucrează
clisee în timpul
cel mai scurt
posibil. In pro-
vincie trimitem
catalogul nostru
și liferăm cu
ramburs.

